

27

Τζαμπατής Κορονέλλος, νοτάριος και καντζελλάριος

Διαθήκη

1719, 14 Αυγούστου

Δόξα Θεῷ

150

Ἐν ἔτει 1719, Αὐγούστου 14, S.N., Ναξία.

Μὴν ὄντας πρᾶμα πλέον βεβαιότερον ὥσαν τὸν θάνατον καὶ πλέον ἀβεβαιότερον ὥσαν ἡ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου διὰ τοῦτο εὕρισκόμενος ὁ μισερ Τζουάννες Μπονᾶνος εἰς τὸ ἡ χωρίον Μονῆς ἀσθενῆς τῷ σώματι τὸν δὲ νοῦν ἔχων σῶον καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ θάραν ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα διὰ νὰ κάμη τὴν παρὼν διαθήκην καὶ ὑστερὴν παραγγελίαν πρὸς διόρθωσιν καὶ καλὴν κυβέρνησιν τῆς ψυχῆς τοῦ τῆς ἀρχόντισσάς του καὶ τῶν παιδιῶν του καὶ ἐγγονιῶν του, καὶ πρῶτο μὲν ἀφήνει πάσοις ἡ τοῖς χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπη καὶ τελειότατην συνχώρεσιν τὴν ὁμοία ζητᾶ καὶ ἡ αὐτὸς παρὰ πάντων. Ἐπειτα θέλει καὶ διατάττεται καὶ λέγει πὼς ἀφήνει εἰς τὴν Κυρίαν ἡ τὴν Ἐλεγοῦσα τὰ χωράφια ὅπου ἔχει στὸν Πλάτανο ἐντριτεμένα διὰ μίαν πρόθεσιν καὶ νὰ τοῦ κάμουν καὶ ἕνα σαρανταλείτουργο. Ἀφήνει τῆς ἀρχόντισσάς του τὴν πρεβόλα ἡ στὸν Ἅγιον Φικᾶ τὴν γονικὴν του μὲ τὸ ἀμπέλι τῆς Βαφειάδαινας τὴν ἀγοράν του μὲ ἡ τὴν καυκάρᾳ καὶ μὲ τὰ σπίτια νὰ τὰ ἔχη καὶ νὰ τὰ καρποτρώγῃ ἕως φόρου ζωῆς τῆς ἡ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ πηγαίνουν εἰς τοῦ ἐγγόνου του τοῦ Γιάννη, ἀκόμη τὸ ἀμπέλι ἡ λεγόμενον Τζυκογύρι εἰς τὴν Μονὴ καὶ τὸ ἀμπέλι στὰ Κυνιδάρια καὶ τοῦ Κλουβάτου νὰ ἡ τὰ καρποτρώγῃ καὶ ἐκεῖνα ἡ ἀρχόντισσά του καὶ μετὰ τὸν θάνατό της νὰ πηγαίνουν ἡ καὶ ἐκεῖνα εἰς τοῦ ἐγγόνου του τοῦ Γιάννη, ἀκόμη τὰ σπίτια ἡ Μονῆς καὶ τὸ ποτιστικὸ τῆς Γριᾶς ἡ Μαρίας νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνα τοῦ ἄνωθεν Γιάννη ἀπὸ τὴν σήμερον. Τὸ ἀμπέλι μὲ τὴν καυκάρᾳ εἰς τὰς Κεχρὲς διὰ τὸ ὅποιο ἔχει μερικὰ ἄσπρα δοσμένα καθὼς φαίνει ἡ τὸ γράμμα του τὸ ἀφήνει τῆς ἀρχόντισσάς του νὰ τὸ πράξῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται διὰ χάρες ἡ καὶ καλωσύνης πού τῆς χρεωστεῖ, ἀκόμη τὸν μαγαντζὲ τῆς Χώρας τὸν γονικόν του τὸν ἀφήνει τῆς ἀρχόντισσάς του νὰ τὸν ἔχη ἕως φόρου ζωῆς τῆς καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ πηγαίῃ εἰς τοῦ ἐγγόνου του τοῦ Μανώλη, τὰ δὲ ξυλοβούτζια πού εἶναι μέσα τὰ ἀφήνει ἡ τῆς ἀρχόντισσάς του νὰ τὰ πράξῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται, ἀκόμη τὸ ἀμπέλι τῶν Καλαμουριῶν τὸ ἕμισὸ πού ἔναι στὴν ἐξουσίαν του νὰ τὸ καρποτρώγῃ ἡ ἀρχόντισσάν του εἰς ὅλη τὴν ζωὴ καὶ μετὰ τὸ θάνατό της νὰ εἶναι καὶ αὐτὸ τοῦ ἐγγόνου του τοῦ Μανώλη, ἀκόμη τὴν κασέλα τὴν βενέτικη καὶ τὸν μπάγκο πού ἔναι στὰ σπίτια του εἰς τὴν Χώρα τὰ ἀφήνει καὶ ἡ αὐτὰ τῆς ἀρχόντισσάς του νὰ τὰ κάμη



ὥς βούλεται. Ἀκόμη τὶς ἀγελάδες ποὺ ἔχει | μὲ τὸ Μᾶρκο τοῦ Λιαρμά-  
κη καὶ Νικόλα Λαηνομύτη τὶς ἀφήνει τῆς ἀρχόντισσάς του οἱ | ὅποῖες  
χρωστοῦσιν καὶ δυὸ δαμαλίδες κεφάλωσιν τὲς ἀφήνει τῆς ἀρχόντισσάς  
του μὲ τοῦτο νὰ | εἶναι κρατημένη νὰ δώνη τοῦ κοπελουδιοῦ του τῆς  
Σταμάτας τὴν μία δαμαλίδα, ἀκόμη τὲς | δυὸ ἀγελάδες ποὺ ἔχει |μισιάρι-  
κες| μὲ τὸ Μιχάλη Νικόλα Παραβατᾶ καὶ ἓνα βουδόπουλο φετεινὸ | καὶ  
ἓνα περσυνὸ τὰ ἀφήνει καὶ ἐκεῖνα τῆς ἀρχόντισσάς του νὰ τὰ πράξῃ ὥς  
βούλεται ὅλα, | ἀκόμη τὴν φοράδα ποὺ ἔχει μὲ τὸ Γιώργη Σταματέλο μὲ  
τὸ πουλάρι τὸ ἀσερνικὸ | νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνη τῆς ἀρχόντισσάς του καὶ ἡ  
βεργινάδα ποὺ ἔχει νὰ εἶναι τοῦ ἐγγόνου του τοῦ | Γιάννη. Τὸ ἀμπέλι  
εἰς τὸν Ἅγιον Φικᾶ λεγόμενον τοῦ Πέρου τοῦ Λία τὸ ἀφήνει τῆς|

Φ. 1

θυγατέρας του τῆς Μαρούλας. Ἀφήνει τῆς Σταμάτας τοῦ κοπελουδιοῦ  
του τὸ ἀμπέλι στὸ Λιμιῶ | νὰ καὶ τὸ πρᾶμα τῶν Πυρναρίω πού 'τανε  
γονικόν τος καὶ τὰ ἐβάστουν διὰ εἴκοσι γρόσια τῆς | τὰ ἀφήνει διὰ χά-  
ρες καὶ καλωσύνες καὶ ἐμπιστεμένες δούλεψες ποὺ τὸς ἔκαμεν. Ἀκόμη  
| τὸ πρᾶμα τῶν Πυρναρίω πού'τανε τῆς Ἑρήνης τῆς Ἀντριάνας ποὺ τό  
'χαν μαζὶ μὲ τοῦ Σταμα | τέλου τὴν θυγατέρα τὸ ὅποῖο τὸ ἐβάσταν διὰ  
πέντε γρόσια τὸ ἀφήνει εἰς τὴν [Ἀγία Φωτει] | νὴ νὰ γράψουν τὴν αὐτὴν  
Ἑρήνη εἰς τὴν πρόδεση καὶ ἀνισῶς ἡ θυγατέρα του ἡ Μαρούλα | ἤθελεν  
σηκωθῇ νὰ δώσῃ ἐνόχληση τῆς ἐκκλησίας διὰ τὸ αὐτὸ πρᾶμα νὰ εἶναι  
κρατημένη | νὰ δώνη στὴν αὐτὴν ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τοῦ Πέρου τὸ ἀμπέλι  
τὰ πέντε γρόσια δίχως καμμία | ἐναντιότητα. Τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχει εἰς τὸ  
Βαδὺ Ρύακα ποὺ ἔχει ἀλλαξιά καὶ ἐκεῖνο τῆς | θυγατέρας του τῆς Μα-  
ρούλας ἀπὸ τὴν σήμερον. | Ἀφήνει τὸ μούλari ποὺ ἔχει, νὰ πουλιέται νὰ  
| παίρνη ἡ ἀρχόντισσάν του τ' ἄσπρα νὰ τὰ δώνη εἰς τὴν θανή του καὶ  
διὰ τὴν ψυχὴ τῆς. Ἀφή | νει τὴν γούνα του τοῦ ἐνορίτου του νὰ τοῦ κάμῃ  
ἄλλο ἓνα σαρανταλείτουργο. Ἀφήνει τοῦ Στα | υράκη τοῦ Λιαρμάκη  
ποὺ τοῦ χρωστεῖ τρία γρόσια καθὼς φαίνεται τὸ σκρίτο του τὰ δυὸ γρό-  
σια | μὲ τοιοῦτο νὰ παίρνη τοῦ 'νοῦς γροσοῦ τόσον ἀσβέστη εἰς ἀνάχτιση  
τοῦ Ἀγίου Φικᾶ. Ἀκόμη | λέγει πὼς ἀνισῶς καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ  
καὶ ἤθελεν τύχει θάνατος τοῦ Γιάννη τὰ ὅ, τι τοῦ | ἀφήνει νὰ στρέφου-  
νται τῆς θυγατέρας του τῆς Μαρούλας καὶ ἀνισῶς ἡ Μαρούλα ἤθελεν  
ἀπο | θάνει ἄκληρη νὰ στρέφονται στοῦ ἐγγόνου του τοῦ Μανώλη.  
Ἀφήνει ἀκόμη τῆς θυγατέρας | τῆς Μαρούλας τὰ ζᾶ ποὺ | τοῦ ἔχει καὶ  
κρατεῖ ὁ Σταματάκης τοῦ Νικόλα τῆς παπαδιᾶς τὰ δὲ | δέκα πρόβατα  
ποὺ ἔχει στοῦ Κουναῖπη τὰ ἀφήνει τῆς ἀρχόντισσάς του, ἀκόμη λέγει  
πὼς | ὅσα ζωντόβολα χοντρά λιανὰ ἐδέλαν βρεθοῦσιν εἰς τὸ καδέρνο  
του ξέχως ἐτοῦτα | ὅπου ἐδῶ γράφομεν εἶναι πλερωμένα καὶ νὰ μὴν  
πειραχτῇ κανεὶς. Τόσον θέλει | καὶ παραγγέλλει καὶ μὲ κάθε καλλιότε-  
ρον μὸδο ξετελεύγει καὶ ὄντες ἔλθει ὁρισμὸς τοῦ | ἐλεήμονος Σωτῆρος

Θεληματικῶς παραδίνει τὴν ἀμαρτωλὴν τοῦ ψυχῇ εἰς τὴν ἄπειρόν του ἰ  
 σπλαχνία παραγγέλλοντας ὅτι ἡ παρὼν διαθήκη νὰ ἔχῃ τὸ στέρεον  
 βέβαιον καὶ ἰ ἀμετάλλαχτον καὶ ἂν τινὰς ἤθελεν σηκωθῇ νὰ δώσῃ πεί-  
 ραξὴ τῆς ἀρχόντισσάς του νὰ ἰ εἶναι πρίβος ἀπὸ ὅ,τι τοῦ ἀφήνει καὶ νὰ  
 πηγαίνουν εἰς τοὺς ἐπίλοιπούς του ἐδικοὺς [παιδιὰ] ἰ ἡ ἐνγγόνια καὶ διὰ  
 βεβαίωσιν προσκαλεῖ καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν.

παπα-ιω(άννης) σπαν(ός) μαρτηρό ὅς ανοθεν.

τζορτζης μαρτζελ(ος) μαρτηρας.

Τζαμπατής Κορονέλλος Νοτάριος κ(αι) Καντζελάριος ἰ Ναξίας Γε-  
 γραφα.

## 28

### Στέφανος ιερεύς, ο Μελισουργός

Ανταλλαγή (σπίτια)

1720, 6 Φεβρουαρίου

Φλ. 18[7]

Εἰς δόξαν Χ(ριστοῦ) ἀμήν, 1720, μηνὸς Φεβρουαρίου 6.

Προσωπικῶς καὶ θεληματικῶς ἐνεφανίσθησαν ὁμπρὸς εἰς ἐμὲ τὸν  
 ὑπογράφοντα καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἰ ὑπογεγραμμένους μαρτύρους τὰ  
 ἐδῶ νοματισμένα δυό μέρη, τὸ ἐν μέρος ἡ κερ-Ἀνεστασία μὲ τὴν ἀ ἰ δελ-  
 φὴν τῆς τὴν Ἄννα ἀδέλφια γνήσια τοῦ ποτὲ μακαρίτη Νικόλα Τζανιμπέ-  
 λου καὶ Ἀννούσας τοῦ Λευτέρη ἀ ἰ πὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ караβοκύρης  
 Γιάννος Καγιάφος, τὰ ὅποια ἄνωθεν δύο ἀδέλφια ἔχοντας ἓνα σπίτι ἰ  
 ἀλλαξιά ἀπὸ τὸν μαστρο-Σταμάτη Ξενόπουλο εἰς τὸ μέρος τῆς κυρίας  
 Παντάνουσας σύμπλιον τοῦ Μάρ ἰ κου γαμπροῦ Ἀντώνη Μολιέρη, τὸ  
 ὅποιο σπίτι μὲ τὴν αὐλὴν τοῦ καὶ μὲ πᾶσαν τοῦ ἄλλο δικαίωμα θέλου  
 ἰ μὲ θελημάν τος καὶ μὲ καλὴν τος γνώμην χωρὶς καμμίας δυναστείας  
 καὶ δίνου το τοῦ ἄνωθεν κα ἰ ραβοκύρη Γιάννη Καγιάφου νὰ τὸ ἔχῃ ὡς  
 θέλει καὶ βούλεται νὰ τὸ κάμῃ αὐτὸς καὶ οἱ διαδόχοι του, καὶ ὁ ἄνωθεν  
 ἰ Γιάννης Καγιάφος ἔχοντας ἓνα σπίτι ἀγορὰ [[ἀπὸ τὴν Εἰρήνη]] ἡγουν  
 ἀνώγι ἀπὸ τὴν Ἐρήνη τῆς Μυρι ἰ στικούδαινας σύμπλιον τῆς παπαδιᾶς  
 τῆς Ἀγγέλικας τὸ ὅποιο ἀνώγειον μὲ πᾶσαν τοῦ δικαίωμα ἰ καὶ μὲ τὸν  
 ἀγέρα ὅπου ἔχει ἀπόξω ἀπὸ τὴν μπορτοπούλα θέλει μὲ θελημάν του  
 καὶ μὲ καλὴν τοῦ γνώμ(ην) ἰ χωρὶς καμμίας δυναστείας καὶ δίνει τῶν  
 ἄνωθεν δύο ἀδελφῶν Ἀνεστασίας καὶ Ἄννας καὶ ἰ διὰ ρεάλια κατὰ τὴν  
 ἀποκοπὴν ὅπου τὰ ἐπόκοψεν καὶ τὰ δύο ὁ μαστρο-Γιακουμῆς Νικόλα ἰ  
 Γιακουμῆ καὶ κάνουνσι ἀλλαξίαν καὶ καταλλαγὴν ἀναμεσόν τος τόσο τὸ  
 ἓνα μέρος ὡσὰν καὶ τὸ ἰ ἄλλο, οἱ ὅποιοι ὑπόσχονται νὰ τὴν ἐβαστάξουν